

בש"פ 3023/18 - רותם זיסק, אליאב אסולין נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 3023/18

בש"פ 3033/18

לפני: כבוד השופט ע' פוגלמן

העורר בבש"פ 3023/18: רותם זיסק

העורר בבש"פ 3033/18: אליאב אסולין

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

ערים על החלטת בית המשפט המחוזי בחיפה (כב'
השופט א' פורת) במ"ת 16606-03-18 מיום
21.3.2018

תאריך הישיבה: י"ד באייר התשע"ח (29.4.2018)

בשם העורר בבש"פ 3023/18: עו"ד מיכאל כרמל

בשם העורר בבש"פ 3033/18: עו"ד צפריר יגור

בשם המשיבה: עו"ד אפרת גולדשטיין

החלטה

עמוד 1

נגד רותם זיסק, העורר בבש"פ 3023/18 (להלן: זיסק), ונגד אליאב אסולין, העורר בבש"פ (להלן: אסולין) 3033/18, הוגש כתב אישום המייחס להם, בין היתר, עבירות של סחר בסמים והחזקת סמים שלא לצריכה עצמית. כך, לזיסק מיוחסות שתי עבירות של סחר בסם מסוכן; שלוש עבירות של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית; ועבירה של השמדת ראייה. לאסולין מיוחסות שתי עבירות של סחר בסם מסוכן; עבירה של ניסיון לסחר בסם מסוכן ושתי עבירות של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית. ביחס לשני העוררים לא הייתה מחלוקת בדבר קיומן של ראיות לכאורה.

לצד העוררים, הואשמו באותו כתב אישום שניים נוספים ובהם ערן ברכה (להלן: ברכה). כתב האישום מייחס לו שתי עבירות של סחר בסם מסוכן; ושלוש עבירות של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית.

בית המשפט המחוזי בחיפה (כב' השופט א' פורת) הורה על מעצרם של העוררים ושל ברכה עד לתום ההליכים המשפטיים נגדם, מבלי שנבדקו חלופות מעצר על ידי שירות המבחן. זאת, משנקבע כי המקרה דנן אינו נופל בגדר המקרים המצדיקים בחינת חלופת מעצר.

ביני לבני הגיש ברכה ערר על החלטה בעניינו וזה התקבל בהסכמת המשיבה. בהחלטתו מיום 11.4.2018 קבע השופט נ' סולברג כי:

"עד יום 11.7.2018, ככל שהמשפט לא יסתיים עד אז, יגיש שירות המבחן תסקיר מעצר על אודות העורר, ובו התייחסות לחלופת מעצר שהציע, בכלל זה באיזוק אלקטרוני" (בש"פ 2778/18 ברכה נ' מדינת ישראל (11.4.2018)).

על רקע האמור הוגשו העררים שלפניי שבגדרם עותרים העוררים להורות על הגשת תסקיר מעצר גם בעניינם. המשיבה מתנגדת לעררים ומדגישה כי חלקם של העוררים בפרשה היה גדול מכפי חלקו של ברכה; וכי לפיכך אין מקום להורות על קבלת תסקיר בעניינם.

שקלתי את טיעוני הצדדים. לעוררים מיוחסות עבירות סמים המקימות חזקת מסוכנות סטטוטוריות (ראו סעיף 21(א)(ג)(3) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), התשנ"ו-1996) ואשר לגביהן, ככלל, אין להורות על שחרור לחלופת מעצר, בין היתר בשל החשש כי לא ניתן יהיה להפיג את החשש מביצוע עבירות סמים נוספות, גם במסגרת חלופת המעצר. עם זאת, כידוע, אין מדובר בכלל בל יעבור וייתכנו מקרים חריגים שיצדיקו שחרור לחלופה (בש"פ 3095/18 צ'צ'יק נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (26.4.2018)).

בעניינינו, משהורה בית משפט זה על הגשת תסקיר מעצר בעניינו של ברכה, סבורני כי יש להורות כאמור גם בעניינם של העוררים. זאת, מבלי לקבוע מסמרות באשר להחלטות שתיתנה בעניינם בסופו של יום. אכן, צודקת המשיבה בטענתה כי על פניו חלקו של ברכה באירועים נושא כתב האישום קטן מחלקם של העותרים. בה בעת, יש לזכור כי לחובתו של ברכה עבר פלילי והוא נשא בעונש מאסר מאחורי סורג ובריח. לעומת זאת, לאסולין עבר נקי והוא סובל מנכות; ואילו עברו של זיסק אינו מכביד והוא כולל הרשעה בהחזקה של קנבים במשקל כ-1.5 גרמים לצריכה

עצמית (בגינה הוטל עליו עונש מאסר על תנאי התלוי ועומד).

נוכח האמור, אני מורה על קבלת תסקיר מעצר גם בעניינם של העוררים על פי המתווה שנקבע בהחלטת השופט נ' סולברג שהובאה לעיל. לפיכך, אם לא יסתים ההליך העיקרי קודם לכן, יוגש תסקיר מעצר בעניינם של העוררים עד ליום 29.7.2018. התסקירים יתייחסו גם לאפשרות של מעצר העוררים בפיקוח אלקטרוני. לאחר שיעיין בתסקירים ובדיווח מנהל הפיקוח האלקטרוני וישמע את טיעוני הצדדים, יחליט בית המשפט המחוזי כחכמתו. אני שב ומדגיש כי אין בהוראה על קבלת תסקיר מעצר משום קביעת מסמרות אשר להחלטה לגופה.

ניתנה היום, י"ד באייר התשע"ח (29.4.2018).

ש ו פ ט
